

Aranyi Gábor versei

I V O Á – E V O É

kikövetkeztetett vers

Székely-Tóth Marinak

posztumusz

nélkül ruha fekvés
tami jové
ban ágy álom öl nem
mati horé

ugyanaz hang húr nem
haj Ivoá
simul váll térd mégis
dal Evoé

számon az első száj
csak BARÁTot
mertem nem NŐT látni
a te szád volt

Budapest, 2005. június 26., 29.

RÁDHAJOLTAM

Katinak

Szomorúfűz a folyóra
csendesség a kisvárosra
áldó eső izzó kertre
szakadt szívem a szívedre

Szentes, 1969. december 10.

SZENTESI KÉPESLAP

A gimnázium előtt megcsinálták a felszakított járdát is érdekes ezek mindig keresnek valamit a föld alatt egyszer még ráakadnak Attila sírjára az lenne az igazi szenzáció a téren kavics megy a cipőmbe kirázom a srácok nevetnek pedig nincs ilyen olasz ballonjuk csak csempész orkánjuk azt is kitepheti az építési terület drótja ha beleakadnak

csak el ne vigye a víz beszélnek a várost ki fogják üríteni bolond emberek sok mindent összehordanak Makó már visszatelepült és a gátakon negyvenezer ember dolgozik mondja a téri srácok rádiója engem meg bútorkiállításra invitálnak a plakátok de ki a csudának van kedve üres gyomorral nézelődni akárhol

persze az más ha majd Kiss Marika lép hátra óvatosan a lábaim közé szoknyaaljtól fejtetőig simulva hozzám legalább a derekát illene de annyira gyerek még és már annyira nő én meg annyira hű yeah

esni kezd az eső éppen ez kell a gátoknak Marika gátjának nem tudom mi kéne még a kezét se fogta meg senki csak én miért vagyok ennyire béna úgymint átszakadnak a gátak meg a szűzhártyák ha nem tőlem akkor mástól és csak a sár marad a nagyfene elöntés után csak én őrizném legszívesebben az összes létező és eljövendő gátat Marikát hülye idő júniusban

a táskarádiókból Kóbor Muki üvölt tízezer lépés kéne csak én azt az egyetlenegy nem tudom elképzelni Marika lábai közé illetve még sokáig éppencsakhogyan elképzelni tudom inkább áhítattal őrzöm intakt mosolyát mint a d-moll toccata és fűgát felszakított és betömött járdák gátak fölött Marika nélkül Kati nélkül ágyam sincs szobám sincs nemhogy otthonom egyedül lóbálom híradástechnikai eszköz gyanánt Sokolom orgonasípjaim aktuális szabadesése közepette képzelhetitek ó ti mindenkori gyöngyhajú lányok

Szentes, 1970. június 7., szeptember 22. (híradástechnikai kiállítás)

FORSITHYA

némiképp kimódoltan **arany**lok
térképezhetetlen útelágazásokban
Kamupipőkék tapodják
kék-vörös csöndemet

nyomukban **varangyos** királyfiak
a tompíthatatlanná
buherált özönfényben
plasztikussá duzzad a **keramit**

de ez itt nem **Smaragd**város
Óz elvtárs dobbantott Jugóba(n)
mindig a **bíbor** úton

komfortosított kripták
bámulják Dorothyt
forgószél meg sehol

metszetlen hibiszkusz-csókjai
évelő emlékével
erdőd **eretnek bársonyára** vágyom

Déli Boszorkány

Szentes, 1971. április 8.